

[Olufson.]

Egnen, som ligger dér, og som det ærede Medlem Hr. Pinstруп er saa glad ved, faldt der fra Marts til September 1927 511 mm Regn imod 285 mm Aaret efter. Det var en saa enestaaende Situation, at ikke alene „Georgsminde“, men en hel Række andre Ejendomme derude, der er beliggende paa samme Maade, i højeste Grad led derunder.

Jeg skal nævne et enkelt Eksempel for at vise dette. Fra en Udstykning paa Hessel var der udstykket et Brug efter den gamle Lov. Dette Brug var solgt Efteraaret før til en Mand, der havde opholdt sig dér paa Egnen hele Tiden, og han gav en Pris over Statslaanet paa 1 300 Kr. Saa kommer Aaret 1927 med det fugtige Vejr; og vedkommende skriver da til mig, at han havde Vanskeligheder, og om jeg ikke, hvis jeg kom dér paa Egnen, vilde komme ud og se paa det og være ham behjælpelig med et Andragende til Finansministeriet om Henstand med Renter.

Jeg kom ud paa den Ejendom, og jeg maa sige, at et sørgeligere Syn har jeg aldrig set. Der var næsten intet at føde Kreaturerne med, og jeg sagde derfor til ham: „Tag dog for Pokker og drej Nøglen om og gaa din Vej; dette her kan jo aldrig gaa“. Men Manden sagde: „Det vil jeg ikke; jeg kender Ejendommen, og dette her er unormalt. Den skal føres igennem, dersom I vil give mig den Henstand, som er nødvendig.“

Jeg anbefalede det til Finansministeriet. Han fik Henstand. Jeg besøgte ham en Sommer. Han førte sin Sag igennem, og det Arbejde, som er lagt paa denne Lod, er forbavsende. Men de Somre, som der er særlig Tale om her, var der faktisk ikke mere Avl, end man kunde føre hjem paa een Gang. Saadan var det for adskillige.

Det ærede Medlem kunde for Resten godt drage en anden Sag frem fra samme Egn, fra samme Aar, en Udstykning fra Gessen, hvor man fra Godset havde købt Afløsningsjord. Ved denne Udstykning var Forholdet akkurat det samme, en Del af Jorden var lavtliggende, og i 1927 mislykkedes Høsten fuldstændig. Det var altsaa ikke noget enestaaende for „Georgsminde“, men det gjaldt for en hel Række Ejendomme derude.

Men det enestaaende for „Georgsminde“ er, at saa begynder andre Interesser at melde sig. Vi fra Statens Jordlovsudvalg, som havde besigtiget Forholdene, indstillede til Ministeriet, at de Forhold, her var kommet frem, var af en saadan

Karakter, at Husmændene ikke selv kunde gøre ved det. De var ogsaa saadan, at man ikke kunde rette Bebrejdelser mod nogen af dem, der havde været med til at gennemføre Udstykningen. Det var Naturen, det var Regnen, det var Vandet, som gjorde, at der overhovedet ikke kunde avles noget, og det var det, at Vandafledningen ikke var bragt i Orden, saaledes som Meningen var.

Derfor henstillede vi til Ministeriet, at der blev taget en lille Smule varsomt derpaa, at de paagældende ikke alene fik Henstand, men fik Renteeftergivelse, saa at de kom til at sidde fri for Udgifter i den kommende Tid. Husmændene mente selv ved de Forhandlinger, jeg havde med dem, at blot Jorden i øvrigt blev gjort i Stand med Vandafledning, saa vilde de være i Stand til at køre igennem.

Men saa begyndte, som sagt, andre Interesser at gøre sig gældende; en Konsulent blev antaget af en privat Sagfører til at undersøge Jorden og privatkomme med Udtalelser derom, og ogsaa disse Udtalelser kunde det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen have fundet i Statskonsulent K. Hansens Beretning. Jeg vil indrømme, at hvis han havde Ret, saa saa det gruppvækkende ud derude, thi han kommer til det Resultat, at det Foldudbytte, de fik, androg 170 kg Sæd pr. Tønde Land, efter at Sædekornet var trukket fra, det vil sige knap og nap to Tønder Korn paa hver Tønde Land.

Saa gik Sagen videre, og der blev nedsat en sagkyndig Kommission, der skulde bedømme Forholdene. Statskonsulent K. Hansen rejser derud, og der bliver foretaget 1 200 Jordboniteringsprøver. Det er ikke noget lille Apparat, og man kommer til det Resultat, at Jorden er kalktrængende. Nu vil jeg indrømme, at det kan den være, uden at hverken Amtscommissionen eller Jordlovsudvalget kan se det; er der stærk Kalktrang til Stede, kan vi se det paa Plantevæksten, men der kan være Kalktrang i ret udstrakt Grad, uden at vi kan se det. Men de kommer altsaa til det Resultat, at Jorden er kalktrængende.

Endvidere kommer de til det Resultat, som ogsaa det ærede Medlem omtalte, at der er Al under hele Jorden, og saa længe den Al ikke bliver brudt, kan det overhovedet ikke betale sig at drive Jorden. Nu maa jeg sige, at ved de Undersøgelser, vi foretog, fandt vi i to Hjørner af „Georgsminde“ Al, men jeg tør ikke garantere for, om der var Al, hvis man gik dybere ned, saaledes som Statskonsulent K. Hansen har paastaaet. Men een Ting ser underlig ud, det er det, at det Aar, „Georgsminde“